

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL IAȘI

Iași, Str. Elena Doamna, nr. 1A, cod poștal 700398
telefon 0232-260600, 0232-217808, fax 0232-255907, 0232-217808
e-mail ca-iasi@just.ro, operator de date cu caracter personal nr. 3067

SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Nr. 5945/A/2014

MINUTA

**Întâlnirii judecătorilor de la Curtea de Apel Iași și instanțele arondate,
pe probleme de practică judiciară neunitară în materie, aferentă trimestrului al
IV-lea /2014, conform art. 26 ind. 1 – art. 26 ind. 3 din H.C.S.M. nr. 387/2005**

La data de **18 decembrie 2014** a avut loc la sediul Curții de apel Iași, întâlnirea de lucru pe probleme de practică judiciară neunitară, semnalate în trimestrul IV/2014, în materia litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Au participat judecători din cadrul curții și al instanțelor arondate, conform procesului-verbal.

Ședința a fost prezidată de d-na judecător ..., vicepreședinte al Curții de Apel Iași și de d-na judecător ..., președintele Secției litigii de muncă și asigurări sociale de la Curtea de Apel Iași, care au supus dezbaterii problemele de drept soluționate în mod neunitar în materie, în trimestrul al IV-lea al anului 2014 și anume:

1. Soluționarea excepției prescripției dreptului la plata diferențelor salariale solicitate în subsidiarul cererilor de obligare a unității de învățământ a anularea deciziilor de reîncadrare pentru anul 2010, la emiterea unor noi decizii de reîncadrare și la calculul corect al diferențelor de drepturi salariale.

a) Într-o primă opinie se consideră că în cererile de obligare a unității de învățământ la plata diferențelor de drepturi salariale neacordate rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 (reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea O.G. nr. 15/2008) este incidentă excepția prescripției pentru perioada anterioară unui termen de trei ani de la data formulării cererii de chemare în judecată raportat la dispozițiile art. 268 alin. 1 lit. c din Codul muncii.

Se reține culpa debitorilor obligațiilor de drept substanțial motivat de faptul că aceștia au permis trecerea unei perioade de timp îndelungate fără a acționa, prin apelul la forța de constrângere jurisdicțională, aspect ce conduce la intervenția sancțiunii prescripției (dosar nr. 4318/99/2014).

b) Într-o altă opinie, instanța nu apreciază ca fiind incidentă această excepție, motiv pentru care se admit astfel de cereri pentru întreaga perioadă supusă atenției, independent de termenul de 3 ani prevăzut de art. 268 alin.1 lit. c Codul muncii (calculat de la momentul înregistrării cererii de chemare în judecată) - dosar nr. 12109/99/2013.

Opinia Curții de Apel Iași este în sensul celei exprimate la punctul a).

II. Probleme de drept care ar putea genera pronunțarea unor soluții diferite

1. Baza de calcul aplicabilă pentru stabilirea indemnizației reparatorii acordate în temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr.341/2004 – legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, aferentă anilor 2012, 2013 și 2014

a) Într-o opinie se apreciază că baza de calcul o constituie indemnizația aflată în plată în luna octombrie 2010.

Astfel, pentru perioada solicitată acest text trebuie analizat prin coroborarea cu dispozițiile Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. 10, alin. 1 - *Începând cu luna ianuarie 2011, drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 și 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 15% față de cuantumul aflat în plată în luna octombrie 2010.*

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului stabilind că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, (...) indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010”.

Potrivit considerentelor din motivarea RIL-ului, modalitatea de calcul a indemnizațiilor reparatorii prevăzute de Legea nr. 341/2004 trebuie determinată prin luarea în considerare a criteriului introdus, care nu mai operează cu criteriul salariului mediu brut asupra căruia se aplică coeficienții de multiplicare, ci are în vedere în mod special și derogatoriu cuantumul indemnizației aflate în plată la nivelul lunii octombrie 2010 asupra căruia trebuie aplicată majorarea de 15 %.

Recalcularea indemnizației reparatorii și a indemnizației lunare prin raportare la salariul mediu brut pentru anii 2012, 2013, 2014 are în vedere aceeași bază de calcul.

Dispozițiile art. 10, alin. 1 din Legea nr. 285/2010 își produc în continuare efectele, textul de lege prevăzând că începând cu luna ianuarie 2011 drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 și 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 15% față de cuantumul aflat în plată în luna octombrie 2010.

Dacă efectul legii ar fi fost limitat doar pentru anul 2011, legiuitorul ar fi prevăzut în mod expres că în anul 2011 drepturile prevăzute se calculează prin raportare la cuantumul aflat în plată în luna octombrie 2010.

Însă, după cum a reținut ÎCCJ faptul că legiuitorul nu a apelat la modificarea expresă a textului Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, în privința plății indemnizațiilor nu reprezintă decât o opțiune a acestuia pentru o eventuală revenire la dispozițiile legii atunci când situația economică o va permite.

Or, până la acest moment nu a fost adoptat un alt act normativ prin care să se revină la criteriul salariului mediu brut aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale.

b) Într-o altă opinie se apreciază că baza de calcul o constituie câștigul salarial mediu brut de referință din anul 2012, respectiv 2013, pentru argumentele ce succed:

Conform art. 4 alin. (3) din Legea nr.341/2004, „Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1(*Luptător rănit s.n.*) (...) au dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, prin aplicarea următorilor coeficienți asupra salariului mediu brut pe economie din luna anterioară celei în care se face plata, astfel:

(...)

e) 1,10 - pentru persoanele neîncadrate în grad de invaliditate.”

Această prevedere legislativă nu a fost abrogată.

Prin Legea nr. 287/2010 a bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2011 nu mai este reglementat ca indicator salariul mediu brut, ci „câștigul salarial mediu brut”.

Prin articolul unic al Ordonanței de urgență nr. 11/2011 *privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale*, publicată în Monitorul Oficial 11 din 9 februarie 2011, s-a stabilit că sintagma „salariul mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat” se înlocuiește cu sintagma „câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”. Această ordonanță de urgență a fost aprobată prin Legea nr. 184/2011.

În cuprinsul expunerii de motive a ordonanței se menționează expres ca și motiv al emiterii ordonanței: „având în vedere că există acte normative care stabilesc drepturi în raport cu indicatorul de referință salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat(...)”.

Prin Decizia nr. 22 din 18 noiembrie 2013 (publicată în Monitorul Oficial 790 din 16 decembrie 2013), Înalta Curte de Casație și Justiție, soluționând un recurs în interesul legii a stabilit că „indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010”.

Întrucât recursul în interesul legii se referă doar la anul 2011, se impune analizarea considerentelor deciziei Înaltei Curți, precum și evoluția legislativă relevantă ulterioară anului 2011.

În cuprinsul considerentelor Deciziei nr.22/2013 se menționează că, „fără a fi vorba despre o abrogare a dispozițiilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nefiind incident principiul după care *lex posterior contraria abrogat*, în realitate, situația supusă interpretării vizează eficiența unei legi temporare, care, având caracter derogatoriu și excepțional, se aplică pentru intervalul de timp în care îi este justificată activitatea, derogând de la norma anterioară care, deși ea însăși specială, are suspendate efectele pe perioada de timp pentru care se justifică acțiunea legii temporare.

Faptul că legiuitorul nu a apelat la modificarea expresă a textului Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, în privința plății indemnizațiilor nu reprezintă decât o opțiune a acestuia pentru o eventuală revenire la dispozițiile legii atunci când situația economică o va permite.”

Legea temporară avută în vedere de Înalta Curte este Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului bugetar.

Art. 53 alin. 2 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă dispune „La actul normativ cu caracter temporar se prevede și perioada de aplicare sau data încetării aplicării sale.”

În cazul Legii nr. 285/2010 perioada în care se aplică este prevăzută chiar în titlu – anul 2011.

Pentru perioada ulterioară anului 2011 rămân în vigoare prevederile Legii nr. 341/2004, prevederi care, așa cum constată și Înalta Curte, nu au fost abrogate.

Trebuie subliniat că dacă în cazul prevederilor privind salarizarea din Legea nr. 285/2010 a fost prevăzut ulterior faptul că se mențin în plată la același nivel salariile și indemnizațiile de încadrare pentru anii 2012 și 2013 (articolul 1 din punctul II ale Legii 283/2011, respectiv articolul 10 din OUG nr. 84/2012), în anii 2011 și 2012 rămân în vigoare prevederile Legii nr. 341/2004 și ale OUG nr. 11/2011 care dispun în sensul înlocuirii *salariului mediu brut* cu *câștigul salarial mediu brut* în calculul drepturilor.

Abia prin articolul 14 din O.G. nr.103/ 2013 se dispune că „În anul 2014 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2013 următoarele drepturi: (...) i) indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989(...)”

Prin urmare, atât în anii 2012 și 2013 cât și în anul 2014 (în acest din urmă an, din nou ca normă temporară ca și în anul 2011) indemnizația se calculează raportat la câștigul salarial mediu brut de referință din anul 2012, respectiv 2013.

Opinia Curții de Apel Iași este în sensul celei exprimate la lit. a)

**Președintele Secției pentru conflicte de muncă și asigurări sociale de la Curtea de
Apel Iași,**

Judecător ...